

Vile Cvetličnice

Antonček

Glasilo Vrtca Antona Medveda Kamnik

Kamniška vila Murka

Nekoč so na sončni jasi na robu čudovitega zelenega gozda pod modrimi gorami rasle ne samo raznorazne rože, ampak tudi zelišča ter okusno jagodičevje. Prijazno sonce je ob lepem vremenu nežno božalo cvetlice in zelenje. Na jaso so z vseh koncev letali barvni metulji, v smaragdni travi so skakale zelene kobilice in veselo prepevale svoje pesmice, pridne čebele so nabirale okusen travniški in gozdni med. Prijazen vetrič je obletaval celo jaso, božal rože po njihovih čudovitih glavah in z nežno sapico hladil njihove cvetove. Visoka drevesa so s svojimi bogatimi krošnjami nudila prijetno senco in so prav vabila k počitku.

Zbrane cvetlice, zelišča in jagodičevje na jasi so bili zelo raznoliki, toda zbrani po družinah. Najbolj čarobno je bilo, da je imela vsaka družina svojo prav posebno vilo.

Pisane travniške cvetlice so imele travniško vilo Marjetico. Ta se je ponašala z najštevilčnejšo družino, ki je vedno privabljala marljive čebele.

Visoka drevesa in jagodičevje so imeli zimzeleno gozdno vilo Robido.

Vrtna vila se je ponašala z bogatim žametnim cvetjem, zato se je imenovala vila Vrtnica.

Vila zeliščarica, Meta, je slovela po omamnih, zdravilnih dišavah.

Vse vile so bile zelo ponosne nase in na svoje imetje. Pravzaprav so se med seboj stalno primerjale, katera je najlepša, najpomembnejša in najžlahtnejša med vilami.

Vila Marjetica je z nežnim glasom pripovedovala, kako veliko družino travniškega cvetja ima. Ivanjščice, trobentice, raznorazne zvončke, regratove lučke, vijolice, spominčice in še in še. »Jaz pa grem na zeleno trav'co, trgat rož'ce za mojo mam'co, trgat rož'ce za mojo mam'co, lepe bele marjetice,« je tiho popevala vila Marjetica.

Vila Robida je takoj zašelestela z listjem na visokih drevesih. »Seveda sem najbolj pomembna vila jaz, ker vam nudim bogato senco v vročih poletnih dneh. In ne pozabite, najboljša in najbolj sladka marmelada je robidova marmelada. Vse zlate babice na svetu zelo rade nabirajo in pripravljajo robidovo marmelado za svoje vnučke.«

Žametna vila Vrtnica je s ponosom pripomnila: »Jaz sem najlepša vila, saj sem vila Vrtnica! Poglejte, kako žlahtno, bogato cvetje imam. Vrtnice naj le cvetijo, vrtnice naj le dehtijo, vrtnice naj razveselijo srce nam in oko.«

Vila zeliščarica je s tihim glasom skoraj zašepetala: »Za vsako bolezen rož'ca raste. Zato sem najbolj pomembna vila jaz! Rožmarin je roža dobre volje, sivka pomirja, šentjanževka odganja tesnobo, bazilika je čudovita v jedeh, no, pa meta – vse obeta!«

Tako so se vila Marjetica, vila Robida, vila Vrtnica in vila Meta ves čas prepirale. Vsaka je želela dokazati drugim, da je najpomembnejša, najlepša, najžlahtnejša ... Na mirni, sončni jasi že dolgo ni bilo miru.

Nekega jutra pa se je na jasi pojavila nova rožica, ki je bila vsem popolnoma neznana. Rožica je rasla na zelo tankem stebelu, imela je ozke in dolge liste, njen cvet pa je bil še zaprt.

»Kako nezanimiva roža! Saj sploh ni roža, podobna je navadni travi,« je ugotovila vila Vrtnica. »Skoraj nič ne diši in zagotovo nima nobenih zdravilnih učinkov,« je dodala vila Meta. Vila Marjetica je pripomnila: »Take rože sploh ne poznam, zagotovo ni travniška.« Vila Robida je zavihala z noskom in sklenila: »Niti jagod nima. Sploh ne vem, če lahko rečemo, da je to roža, saj je šele navaden cvetni brst.«

Toda minilo je zelo malo časa, kot je cvetni brst začel rasti. Cvetlica je rasla, rasla in rasla in kmalu se je njen zelo skromen cvetni brst odprl in iz njega je pokukal nežen bel cvet, ki je bil spodaj svetel, zgoraj pa nežno vijolično obarvan. Ko se je cvetlica popolnoma odprla, je iz nje pokukala drobna vila. »Sem kamniška vila, kamniška Murka.« Vsi na gozdni jasi so zaslišali njen nežni glas.

»Poglejte, kako nežen in čudovit je njen cvet,« je vzkliknila vila Marjetica.

»Kako izvrstna in veličastna barva, s prelivom od nežno vijoličnega do belega! In kako svilnate liste ima,« je dodala vila Vrtnica.

»Cvetlica, ki je v svoji preprostosti tako veličastna, bo zagotovo postala pravi dragulj naše pravljичne dežele,« je zašepetala vila Robida.

»Še nikoli nismo srečale tako čudovitega cveta. Ostani z nami, kamniška Murka,« je modro zaključila vila Meta.

Kamniška Murka se je vsa srečna nasmejala in z žvrgolečim glasom povedala: »Sem planinska vila. Živim visoko v kamniških planinah, zato me imenujejo kamniška Murka. Tam pod visokimi gorami je zelo lepo, a tudi pri vas, na vaši sončni jasi, je lepo. Ne razumem, zakaj se tako čudovite vile med seboj prepirate. Vsaka od vas je prava lepotica in v svojem okolju zelo pomembna. Ti, Marjetica, si nepogrešljiva travniška vila. Ti, Vrtnica, si čudovita vrtna vila. Ti, Meta, si zelo iskana vila zeliščarica. Brez tebe, vila Robida, noben gozd ne bi bil gozd. Zato se ne smete prepirati. Vsi moramo živeti v pravem sožitju, da bo svet okoli nas še lepši!«

Vile Cvetličnice pripovedujejo

Planinska vila Murka

Pravo prijateljstvo pomeni, da si zaupaš, pomagaš, odpuščaš in tudi takrat, ko je najtežje, drug drugemu stojiš ob strani. Prijateljstvo pomeni tudi, da te prijatelj ne izda, se ne prepira, ni nevoščljiv, ni hinavski in te nikoli ne pusti na cedilu.

Tako sta se dva prijatelja odločila, da gresta poiskati najlepšo kamniško planinsko rožico in sicer rožo Murko. Odšla sta na Veliko planino. Ko sta odhajala, sta sebi in staršem obljubila, da bosta skrbela drug za drugega. Pot ju je vodila skozi nevaren in skalnat gozd. Na tej poti sta ostala zvesta zaobljubi, ki sta jo dala drug drugemu in staršem, da bosta pazila in si pomagala kot prava prijatelja. Na poti sta naletela na zelo strmo in prepadno steno.

Izgledalo je, da sta se izgubila. Skoraj bi se že bila vrnila domov, vendar sta s skupnimi močmi našla markacijo, ki ju je ponovno vrnila na pravo pot.

Po koncu nevarne poti sta končno prispela na širne travnike in skupaj sta jo zagledala. Tam pred njima se je bohotila roža Murka.

Brez nevoščljivosti sta delila pogled nanjo. Ob Murki sta se spomnila kako nevarna in dolga pot je bila do sem. Vendar, ker sta bila skupaj in si pomagala ter zaupala, sta uspela premagati še tako težko pot.

Sklenila sta, da prijateljstvo nikoli ne zamre.

Varno sta nadaljevala po poti do doma in ostala dobra prijatelja.

Travniška vila Marjetica

Direndaj pri vili Marjetici

Na travniku vse sije v barvasti paleti,
vsaka rožica v drugačni je obleki.
Ena je modra, druga rumena.
Tam pa je tudi Marjetica, travniška vila bela,
na katero je ravnokar sedla čebela.

Tam pa metulj je krila razpel
in vili Marjetici zapel,
ko med regratovimi cvetovi
otrok se je igral in bil vesel.

Polžek se hitro skrilo je v hišico-
prav veselo je to,
ko otroci se igrajo in ga opazujejo.

Mravljice pridne delavke so,
same zgradijo si hišico.
Iščejo, nosijo vejice, iglice,
da nastane ogromno mravljišče.

Kobilica skače sem in tja.
Visoko, visoko- skoraj do neba!

Tam med zelenjem, kjer je mlaka,
žabica zelena skače, rega in kvaka!

Na travniku zelo prijetno je,
tam spočijeta se ti duša in srce....
Zato pri vili Marjetici povesele se!

Gozdna vila Robida

Že babice in dedki vedo, da v gozdovih okrog nas živi veliko čarobnih bitij. Ta čarobna bitja so tudi vile. In nekoč nam je nekdo prišepnil, da v tistem gozdu, ki ga vidimo skozi okna svojih igralnic, živi vila Robida.

Odpravili smo se, da jo pokličemo in poiščemo. Zaslišali smo jo v krošnjah dreves, pod nogami nam je čarobno šelestelo, listki na vejah so zaplapolali. Prehodili smo vse poti in preiskali vse kotičke.

Poglejte, našli smo robidovje!
Morda se sladka z robidami.

Jož, kaj pa je to?

Robidova marmelada! Mmm, kako je dobra in slastna!

Posladkali smo se in sklenili, da se ji za to dobroto zahvalimo.

Zgradili smo ji hišico, zapeli in zaplesali smo vilinski ples. Zgradili še gugalnico in se ponosni odpravili nazaj proti vrtcu.

Čeprav je nismo videli, natančno vemo kakšna je ... preprosto čudovita.

Vrtna vila Vrtnica

Kljub temu, da je bila vila Vrtnica na travniku ošabna in ponosna pa je v svoji družini pokazala svoje dobro srce. Otrokom je v vrtec prinesla prav posebno vrtnico, tako, ki ni imela trnjev s katerimi bi se otroci lahko zbadli.

Vila Vrtnica je dovolila, da so otroci vrtnico opazovali in se je dotikali. Ugotovili so, da je res brez trnja, da so njeni listki še čisto majhni, da raste v rjavi zemlji, še ne diši in da je zelo prijazna.

Nato so otroci poiskali zemljo, lopatke in grabljice. Razmišljali so kam bi posadili prelepo rožo. Raziskali so celo igrišče v enoti Tinkara in ji nazadnje našli čudovit prostor kjer bo vrtnica imela svoj dom. Obljubili so, da bodo skrbeli zanjo, jo zalivali in pazili, da je ne bo kdo poškodoval.

V okolici vrtca, so otroci posadili še druge cvetlice, ki bodo delale družbo vrtnici. Vsak od otrok je prispeval kanček svoje moči, da so uredili okolico vrtca in nestrpno pričakovali čas, ko bodo rože zacvetele v vseh lepih barvah, privabile k sebi čebelice, hroščke in druge živali.

Da pa ob slabem vremenu in v zgodnjih jutranjih urah otroci ne bi bili brez lepega pogleda na cvetlice so pobarvali glinene lončke, pri čemer so bili pravi umetniki.

Nato pa so v lončke posadili cvetlice in jih postavili na okenske police, da so jih lahko opazovali tudi takrat, ko so bili v igralnicah in se igrali.

Čez nekaj dni so otroci prišli na idejo da si naredijo kotiček Vile Vrtnice kjer se bodo lahko igrali.
Prav lepo so ga okrasili, obesili risbice in sporočilca.

Najbolj veseli pa so bili otroci, ko jih je v vrtcu obiskla Vila Vrtnica. Z veseljem so ji pokazali cvetlice, lončke, ki so jih pobarvali, prelepo igrišče in na koncu so jo presenetili s prav posebnim plesom, ki je bil vili Vrtnici še posebej všeč.

Meta vila zeliščarica

Po srečanju s kamniško vilo, kamniško Murko je vila Meta dobila krasno idejo. Ker jih je kamniška Murka naučila, kako so vse vile čudovite in pomembne, je želela svojo dobroto deliti tudi z drugimi. Napotila se je v vrtec, med otroke. Prvi skupini je na okensko polico podtaknila sivko. Otroci so jo posušili, jo s terilnikom zdrobili, napolnili v vrečke in tako dobili dišavne vrečke s sivko. Otroci jih imajo vedno na voljo za tipanje, vonjanje s tem pa seveda tudi za sproščanje.

V naslednji igralnici je na mizi pustila pravljico, Pravljico o kamniški Murki. Poleg pa je bilo še pismo. Najprej so prebrali pravljico, nato pa še skrivnostno pismo. V pismu je vila Meta izrazila navdušenje nad njihovim zeliščnim vrtom na igrišču in jim podala napotke, kako si lahko pripravijo zeliščni namaz in napitek.

Hja, otroci so se hitro lotili dela. Vila Meta jih je od daleč opazovala. Na zeliščnem vrtu so nabrali meto, meliso, žajbelj in drobnjak. Liste melise, mete in žajblja so dodali vodi in tako pripravili zeliščni napitek. Drobnjak pa so njihovi spretni prstki narezali in ga vmešali v kisko smetano. Pripravljen namaz so si namazali na kruh in od daleč je bilo slišati le cmokanje in slasten: »mmmmmmmm«.

Zeliščarica Meta je delila delček svojega znanja tudi z najstarejšimi otroki, tistimi tik pred šolo in ker so že vso pomlad spoznavali osnove herbarjenja, opazovali in spremljali zelišča od semena oz. sadike do rastline, jim je v senzorni kotiček podtaknila vse sestavine, da so si lahko pripravili sivkino kopel. Ker njihovim nemirnim nogicam niso dovolj samo športne dejavnosti, so jih pocrkjali z Metinim namigom.

Zmešali so sodo bikarbono, sol za kopel, citronsko kislino, koruzni škrob, kokosovo olje in sveže sivkine cvetove in listke. Zmes so res dobro pregnetli in oblikovali sivkine kopalne kroglice. Preden so radovedne nogice skočile v kopel, so se še zmasirale s kokosovim oljem. V vrtcu je dišalo in dišalo...

Da bi dišalo tudi pri najmlajših je vila Meta v njihovi igralnici nastavila zemljevid. Zemljevid, ki je vodil neznano kam. Na cilju je bil zarisan en velik X. Iz tega znaka je dišalo. Mešali so se vonji po rožmarinu, melisi, baziliki, meti... Otroci so se kar z vozički odpravili na pot. Vozili so se in vozili, nakar so se skoraj zaleteli v dišečo hišo, v starem mestnem jedru Kamniku. Vila Meta jih je napotila v cvetličarno Flere. Tam jih je sprejela prikupna Marjetka in jim dan polepšala z vonjanjem, tipanjem, ogledovanjem dišavnic. Še podarila jim je dve, meliso in meto. Da jim bo dišalo tudi v vrtcu...

Vili Meti se je kar smejala, ko je gledala te zadovoljne obraze otrok. Dobila je še večji zagon in čudovite ideje.

Za naslednjo skupino je izbrala semenske bombe. Rekla je: »Semena morajo živeti, semena se morajo trositi in širiti po naši ljubi zemljici.« Otroci so semenske bombe (to so iz gline narejene kroglice, v katerih so semena zelišč) položili na vrtničke v vrtcu, sedaj pa vsak dan hodijo opazovati ali se že kaj dogaja.

Ker je otrokom celo zimo kapljalo iz noskov, jim je vila Meta na teraso postavila košaro metinih listkov in nekaj smrekovih vršičkov. Skrbno so posušili metine liste za čaj in na igrišču nabrali še več smrekovih vršičkov iz katerih so naredili sirup smrekovih vršičkov.

Ni enega otroka, ki mu sirup ni všeč. In kar naenkrat ni več mokrih noskov, pač pa zdrava, rdeča in nasmejana lička.

V zadnji skupini pa je pustila bezgov cvet. Otroci so poiskali grm na katerem rastejo takšni cvetovi in jih nabrali. V vrtcu so jih posušili, ko pa se bo malce ohladilo, bodo iz njih skuhalo bezgov čaj.

Ko je vila Meta vse vrtčeve otroke obogatila za vsaj eno zdravilno rožico, je odšla naprej. Še danes hodi od vrtca do vrtca in podtika zdravilne in dišeče ideje. Poglejte, morda je danes podtahnila kaj tudi vam.

To so bile prelepe zgodbe naših petih Vil Cvetličnic.

Vile Cveticnice so postale prijateljice, ves čas so preživele skupaj,
se igrale na polju, se v vročih poletnih dneh hladile z vodo ...

... in niso opazile, da jih nekdo ves čas opazuje.

Šesta vila je bila *vila Labava*

Vila Zabava je ves čas opazovala veselo igro Cvetličnic in dolgo razmišljala, kako bi razveselila njih in vse velike in majhne otroke, ki se, prav tako kot one, rade zabavajo in igrajo. Odločila se je, da jih bo presenetila in zanje pripravila prav poseben otroški festival - *Veronikin festival*

Tam se bo pelo, plesalo, ustvarjalo in raziskovalo.

Dobrodošli na Veronikinem festivalu,
dne 22.5.2019, tudi vi.

(v primeru dežja 29.5.2019)

Takole so se z vilo Zabavo na Veronikinem festivalu
že zabavali mali in veliki ...

Naslov: **Antonček, glasilo Vrtca Antona Medveda Kamnik, Vile Cvetličnice**

Fotografije Vile Cvetličnice: *Simona Ftičar Nose*
Fotografije otrok: strokovni delavci vrtca

Založnik: Vrtec Antona Medveda Kamnik

Leto natisa: 2018

Oblikovanje in prelom: *Jasmina Urankar*

Tiskarna: Trgomar k.d.

Vrtec Antona Medveda Kamnik